

החברותא

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 216 בס"ד ערש"ק פר' וישב (תענית, סוכה) כ"ג כסלו תשס"ד

פצצות יקרים

וישב יעקב וכו' (ל"א, א) פרש"י ביקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו רוגזו של יוסף. הפירוש בזה ביקש יעקב לישב בשלוח היינו שכבר לא היה לו יצה"ר כלל, אמר הקב"ה לא דיין לצדיקים שעתידין לישב בשלוח בעוה"ב עוד מבקשים לישב בשלוח בעוה"ז במנוחה בלא תגבורת היצר ומה יהיה גודל העבודה אם לא בכבוש היצר לכן קפץ עליו רוגזו של יוסף כדי שיהיה לו עוד עבודה ודו"ק. (הרה"צ מרדאסק זצ"ל)

וישב יעקב בארץ מגורי אביו (ל"א, א) מגורי אביו היא כנוי למעלות רמות ונשגבות, יעקב רצה לשבת בו, ולא לירד משם, וקפץ עליו רוגזו של יוסף, אמרו לו דבע"כ אתה צריך לרדת כדי להוסיף להעלות מה שעדיין צריך תיקון. (הרה"ק מרוזין זיע"א)

וישב יעקב בארץ מגורי אביו (ל"א, א) ... והנה צריך בכל מדה לעבוד את ה' בכל עת ורגע. ויהיה בשמחה תמיד אם הוא רואה שיש לישראל מוכות בזה העולם ואם ח"ו להיפך צריך להשתתף בצערם. וצריך לדאוג תמיד שמא יגרום החטא ולא עבד את הבורא וזהו שאמר הכתוב וישב יעקב בארץ מגורי אביו היינו שהיה לו מדת אביו דהיינו פחד יצחק כנ"ל. (קדושת לוי)

וישב יעקב וכו' (ל"א, א) פרש"י בקש יעקב לישב בשלוח וכו' כלומר תמיד היה דרכו בכך שביקש לישב בשלוח בנחת רוח ולקבל הכל לסובא אפילו בארץ מגורי אביו, כלומר אפילו כשבא מגור ופחד שהוא מדת אביו וכנודע קבל הכל בשלוח ובנחת רוח מרוב צדקתו והבטחתו בו יתברך. (קדושת לוי)

יוסף בן י"ז שנה היה רועה את אחיו בצאן (ל"א, ב) רועה היינו מיוחד ומחבר ומקשר מלשון אחוה ורעות ולכך נקרא רועה צאן בלשון רועה ע"ש שהוא מיוחד ומחבר הצאן אל מקום אחד שלא יתפזרו אנה ואנה, וזהו שאמר שהיה יוסף מיוחד את אחיו היינו כל ישראל וניצוצי השכינה כביכול הכל היה מעלה ומתקן אותם ע"י יחודים קדושים שעשה. (דגל מחנה אפרים)

והוא נער (ל"א, ב) יוסף היה מתנהג בענוה לשרת את בני בלהה ובני זלפה כל שכן שלא התגאה על אחיו בני לאה. (הכתב והקבלה)

ויקנאו בו אחיו (ל"א, יא) וצ"ב אומרו ויקנאו בו ולא אמר ויקנאו אותו כאמור ביצחק ויקנאו אותו פלישתים. ונ"ל לישב על פי מה שאו"ל בת"ז מאן דנמר ברית זוכה למלכות יוסף, וזהו ויקנאו בו, כי השבטים לא נתקנאו במלוכה ובממשלה שיהיה ליוסף רק בו בדבר שהיא המעלה הגדולה שהיא קדושת הברית שהבינו שמוזה בא המלכות. (נעם מגדים)

ותכם בצעיף ותתעלף (ל"א, ד) צעיף ר"ת עמך ישראל צריכים פרנסה, ובא הכתוב לרמז כי כל הצרות העוברות עלינו והעבירות שגורמות להסתרה בינינו לבין אבינו שבשמים הכל נמשך מחמת הרדיפה אחרי הפרנסה ... וזהו שכתוב ותכם בצעיף ותתעלף כי הצעיף גורמת להסתרה ולהתעלפות ואיבוד החושים, (הרה"ק מרוזין זיע"א)

ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח (ל"א, כ) ידוע דברי הרמב"ם (במורה נבוכים) דההשגחה היא סיבת הדבקות, ולכן ויהי ה' את יוסף, יוסף היה דבוק בה' תמיד לכן ויהי איש מצליח, וזה גם הכוונה וירא אדוניו כי ה' אתו ופרש"י שם שמים היה שגור בפיו ולכן וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו. (תפארת יחזקאל)

חלום חלמו ופותר אין אותו (ח"ט, פ) במדרש תנחומא איתא אמר ריב"ל בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם. מדת בו"ד מכה באומל ומרפא ברטיה, והקב"ה במה שהוא מכה מרפא, וזהו חלום חלמו ופותר אין אותו... וכן נודע מדברי הבעש"ט על הפסוק עת צרה הוא ליעקב וממנה יושע דייקא כי מן הדינים בעצמם צומח ישועה. (בית ישראל זידיטשוב)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

162

שיחת הרא"ש ז"ע"א אל שאר הרה"ק ר' נחמן מברסלב, נכתב ע"י הר"ר ר' כ"ר ר' נחמן

אחדות אמתית

מפני כשאני מקבל על עצמי תפקידים אלו יש לי תקוה שנוכל לנצל את אותם החברים העומדים על החומה, וכשאני מגיע אליהם אני רואה את החומה בלי שמירה, מה אני יכול לעשות אז? לחזור בי מההבטחה ומההשתדלות?

הגלות מתמשך זה אלפי שנים חייב להיות סוף לכל צרותינו. הסט"א משתולל במלא כוחותיו אנו נמצאים בימות המשיח ובעקבתא דמשיחא הצרות מתרבות (עיי' סוף מסכת סוטה) ומה רוצה מאתנו הרבש"ע? להשען על אבינו שבשמים בהתבודדות וברבוי תפלה מתוך אחדות ואם לא עכשו אימתי?

ההצלחה של החברותא הוא בהיותנו באחדות אמיתית, אהבה שאינה תלויה בדבר כי אז התפללות יעשו רושם בשמים וישברו את כל המחיצות של הסט"א. כח האחדות יעמוד כחומה של קדושה וטהרה כנגד הסט"א לבל יוכל לחדור בתוכנו וממילא יתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה ויתגלה כבוד שמים בביאת משיח צדקנו ובבנין הבית השלישי.

החברים צריכים לקבל על עצמם כמטרה ראשונה ועליונה ביותר שלא לדבר לשון הרע כלל וכלל כי בה יסוד הפירוד. שלמות הבריאה לא תהיה בשום אופן כי אם ע"י אחדות אמיתי. ואיך יתכן אחדות אמיתי כאשר מדברים לשון הרע ומלבים בזה את הפירוד, הלא בזה שמדברים לשון הרע נותנים כח לסט"א יותר מכל פעולה אחרת, כי ע"י ספור לשון הרע אנו בעצמנו פורצים את החומה של הקדושה והטהרה ומאפשרים לסט"א לחדור פנימה.

עלינו לדעת שדבור לשון הרע היא היא כח הסט"א בעצמו כל הלשון הרע שמדברים נובע

... זה שנים שאני מבקש מכם להיות מוכנים בעבודה עצמית כדי שנוכל לנצל אתכם בעת מצוא. אני צריך לפחות עשרה חברים שיהיו מוכנים בכל עת כדי שנוכל להועיל לאלו אשר צריכים ישועה.

משל למה הדבר דומה לפלוגת חיילים העומדים על החומה ושומרים על העיר. החיילים מוכנים בכל עת להוראה של המפקד, כאשר מגיע ידיעה על אפשרות מתקפה או חדירה של האויב מפעיל המפקד את הפלוגה ובאמצעותם מסתערים על האויב או שמונעים מהם להכנס, הנמשל פלוגת החברים הטהרה והטהרה, ומטרתם למנוע מהסט"א לחדור פנימה, וכאשר מגיע אלי איזה מצוקה וכאב אני מודע לכך שכח הסט"א מנסה להשתלט על אותו יחיד או על אותו צביר ולחדור פנימה, ואז אני נעזר בחברים העומדים על החומה-חומת הקדושה וטהרה מהם אני שואב כח ולדחות את הכאב והמצוקה שיש לאותו אדם (או לאותם האנשים).

הרא"ש התאונן ואמר שאין לו אף חבר שיכול לסמוך עליו (במלואו) ולכך מתקשה מאד לעמוד בפרץ הן במובנים הרוחניים והן במובנים החומריים. הרבה פעמים לוקח על עצמו משימות קשות שהם כנגד ההגיון, הרבה פעמים מבטיח ישועות לחולים בעלי סכון גבוה, והרבה פעמים מכניס את עצמו בלוע של מחלוקת קשה בין איש לאשתו, והרבה פעמים מתמודד עם מאן דהוא שנטש דרך התורה ומופש לו דרכים אחרים שהם כנגד התורה. וכדי עם כל אלו אני צריך להתמודד - טען הרא"ש ולא תמיד אני מצליח. הסיבה לכך

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

216

ממצרים אשר קרך בדרך (דברים כ"ה י"ז), עמלק
צינן את ההתלהבות דקדושה בזה שהעביר את
ההתלהבות לסט"א. ומה היתה הגישה של
עמלק? לזרוע פירוד בעם ישראל עי"ז שידברו
לשון הרע אחד על השני. ובכך נתקררה
ההתלהבות דקדושה ובאה במקומה התלהבות
של לשון הרע ופירוד בין הדבקים. ועתה אם
עמלק הצליח לצנן את ההתלהבות דקדושה
ולהעבירם להתלהבות בכח הסט"א. ממנו נקח
לעבוד את ה' לעשות את ההיפך. והוא כאשר
מתעורר בנו אש ההתלהבות לדבר לשון הרע
נצנן התלהבות זו ע"י ההתבוננות וההתבודדות
כנ"ל ונעביר את ההתלהבות הפרטית מהצד
של הסט"א להתלהבות דקדושה בבחינת משיח
הפרט שהוא בחינת מחית עמלק הפרטי.
וכאשר נהיה באחדות אמיתי משיח הפרט,
נוכה לבנות נדבך נוסף לשלמות הבריאה בבנין
בית השלישי ולמחית עמלק הכללי.

חברים! חזקו ונתחזקה זמן הגאולה קרב ואין
דרך אחרת להביא את המשיח רק בכח
האחדות וכח האחדות לא תתכן רק בזה
שנהיה נוהרים שלא לדבר לשון הרע כי אם
להיות באהבה אמיתית אהבה שאינה תלויה
בדבר.

מכח האש של הסט"א. הלא עינינו רואות
באיזה התלהבות אוהבים לדבר לשון הרע
כמעט ואין עבירה בעולם שנעשית באותה
התלהבות כמו ספור לשון הרע. לכן כאשר
מתעורר באדם איזה התלהבות לדבר לשון
הרע עליו להתגבר על עצמו בכל כוחותיו, עד
שנצנן את כח הסט"א בכל הענינים ואז בנקל
יוכלו להועיל לכל אלו הנמצאים בכאבים
ובמצוקות הן רוחניים והן חומריים.

מה יעשה כאשר מתעורר ההתלהבות לדבר
לשון הרע? העצה היא להתבודד ולהתבונן
עמוק עמוק וישאל את עצמו האם האדם
מסוגל לעשות למישהו רע, הלא הכל מאתו
יתברך שמו, כמו שאמר דוד המלך ע"ה (ש"ב
טז): וכי ה' אמר לו לקלל, כך ירבה בהתבוננות
ובתפלה להשי"ת עד שיצנן את האש של
הסט"א מהרצון לדבר לשון הרע. ועי"כ
יתעורר כח האש דקדושה שהיא בחינת
משיח צדקנו בנין בית שלישי. כי האש
שהתלהב בו האדם אינו הולך לאיבוד אף אם
ההתלהבות היתה בכח הסט"א, מפני שלאחר
שהאש נכנס באדם יכול בכח הבחירה שלו
להפכו להתלהבות בקדושה בכח ההתבוננות
הנ"ל. כי ממנו נקח לעבוד את ה' (שמות י"ז).

בא וראה מה עשה עמלק בדרך בצאתנו

טובה, ולהתמודד כראוי כנגד הקטרוגים
והמניעות שיתקל בהם במשך השנה.
יצוין שההתארגנות היתה קשה מאד. ראש
השנה חל ביום חמישי, לפיכך היו צריכים
להכין אוכל ולינה למשך שלשה ימים ותנאי
המקום לא אפשרו רק עבור עשרה אנשים
בערך. הלינה היתה ללא תנאים (על הרצפה)
באחד החדרים שבישיבת רשב"י-בני עקיבא
ואת סעודת החג אכלו במרפסת הקטנה

אמר הכותב: כהמשך לשיחת הרא"ש מצאתי
לנכון לתאר בפני החברים קטעים מהנסיעה
למירון ר"ה תשכ"ד.

הרא"ש ביקש שבשנה זו יגיעו חברים לר"ה אף
אלו שלא היו רגילים לנסוע בשנים האחרים.
באמרו שמצפה לו ולחברותא שנה קשה מלווה
בהרבה קטרוגים ומניעות ולכן ככל שיהיו יותר
חברים במירון בר"ה יקבל יותר כח בתפלות
ראש השנה לעורר רחמים להתברך בשנה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודש

216

במהלך יום השבת הסתובבו החברים בתחושה ירודה. הרא"ש העביר מסר לחברים מחדרו באמרו בזה"ל: בזה שאתם עצובים וירודים אתם גורמים לי כאבים יותר גדולים וחזקים. תפקידכם להתפלל ולהיות שמחים. אדרבה ככל שתהיו יותר שמחים יהיה קל לי לסבול את הכאבים. החברים התארגנו ביחד להתעודד ולאמירת תהלים בצותא.

היה מתוכנן שבמוצש"ק הרא"ש ילקח לביה"ח בצפת אך בפועל נסע לירושלים למרבה הפליאה בהגיעו לירושלים ביקש מחתנו שיחי' שיסיעו אותו הביתה, כי הוא יודע מהיכן ההתקפה הגיעה וכאשר יתמודד עם מקור הבעיה הוא בעז"ה ישתפר, (ע"כ התיאור בקצרה בחלק הנוגע לשיחה הנ"ל).

שבכניסת הבית של משפחת גולדשטיין, ולמרות זאת עשו כבקשתו של הרא"ש זיע"א. באותו העת לא התפללו החברים בנפרד, התפללות התקיימו ביחד עם הקבוץ של חסידי ברסלב בהנהגתו של הרה"צ ר' גדלי קעניג זצ"ל.

ביום הראשון של ראש השנה בעת תפלת שחרית עבר הרא"ש בין החברים וזרזם על התפלה בכוונה, והתבטא ואמר אם אינכם מתפללים בכוונה לשם מה באתם לכאן. הרא"ש ביקש שנתאמץ בתפלה גם ביום השני כי ככל שנתפלל יותר הכח הקטרוג יתחלש בהתאם.

בש"ק נתקף הרא"ש בכאבים חזקים בכיס המרה, הכאבים היו קשים מנשוא ובכ"ז לא הסכים הרא"ש שיסיעו אותו לביה"ח בצפת.

הודעה חשובה

א"ח ביום שישי ערש"ק פר' מקץ (ואת-תנוכה), נוסעים למידון, פרטים במל' 02 - 6535774

שהשמחה במעונם

הר"ר אברהם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הבת

הר"ר נחמן מורגנשטרן ומשפ' להולדת הבת

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הנכדות

הר"ר יהודה קלירס ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר משה קלירס ומשפ' לאירוס' הבן הבה"ח יצחק נ"י

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לאירוס' הנכד ולהולדת הנינה

הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' לאירוס' הבה"ח שמעון נ"י ולנשואי הבת

הר"ר צבי ראנד ומשפ' לאירוס' הבת

הר"ר יעקב עמית ומשפ' לאירוס' הבן הבה"ח ישראל נ"י

הר"ר אמנון כוודר ומשפ' לאירוס' הבת

הר"ר יהודה גבירצמן ומשפ' לנשואי הבן